

Začiatok cesty a i jej prvé 3 dni boli nezvyčajne dramatické. Autobus bol pristavený až po dohodnutej dobe, a ako sa ukázalo, nám dovtedy neznámy vodič nevedel „do čoho ide“. Naloženie batožiny bolo ako vždy na začiatku cesty problematické. Jeden účastník z Púchova čakal na zmeškaný vlak asi v druhej partii, a tak ho zmeškal, a nebol schopný ani taxíkom sa na nástup cesty dostaviť.

Cez Drietomu do Brna (kde počas BP asi majiteľ autobusa vodiča „vybavil“ potrebnou dokumentáciou) a z Brna po diaľnici na Prahu, Plzeň sme boli v Rozvadove takmer v súlade s harmonogramom cesty. Pokračovanie cesty však už nebolo podľa našich zámerov. BP vodič svojvoľne „natahoval“ a šiel si „po svojom“. Do miesta čerpania 9h POV (Stuttgart) sme prišli so 4,5 hod „meškaním“, a vodič nás tu chcel opustiť !!! Meškania nám už nepodarilo znížiť, a čo horšie, ešte i narástlo, k čomu prispel nielen vodič, ale i jazda v „kolóne“ pred Lyonom. V krajnom časovom limite musíme zvoliť miesto na ďalší POV (Valence). Je nám už zrejmé, že asi dnes do Saldes nás vodič asi nedovezie.

Časový limit. Jazdy mu vypršal asi 20 km pred Saldes, a boli sme „nahraní“. Bola neskorá noc a zastavili sme na vidieckej pumpe, kde sme zaľahli vedľa autobusa. Bus mohol jazdiť až od 12:00, a tak sme v záujme zosúladenia sa s harmonogramom programu, do Saldes zvolili vývoz taxíkom za „vlastné“. Výstup na najvyšší „kopec“ Katalánska – Pedraforca 2497m sme úspešne za dobrého počasia úspešne zvládli, a asi o 3 hodiny sme aj skrátili meškanie, čo však ešte neznamenal príchod do východiska ďalšej túry za denného svetla. Takže v Áreu zaparkujeme s dezorientovaným (mal GPS ale bez máp F a E !!!) vodičom až okolo polnoci.. V snahe dostať sa do súladu s programom bez toho, aby sa z neho muselo niečo vynechať zostáva nám možnosť vykonať 14 hodinový výstup dolinou Valferera na Pica de estats, (najvyšší vrchol Katalánska) za jeden deň. Zostava je zdatná, počasie praje, a tak sa na to túru (po 5 hodinovom odpočinku) ráno, ešte za tmy vydáme. Výstup stál za to, nezastavil nás ani náročný traverz snehového poľa. K autobusu došli poslední pred 23 hodinou (!).

Už o 6:30 ráno sa presunieme do osady Espot, NP San Maurici. Tu sa delíme na „taxikárov“ a pešiakov. Taxiky „pracujú“ až od 9:00 a i počasie však skrížilo plány, a tak od úmyslu vystúpiť na PEGUERRA 2928m musíme upustiť, a vykonáme obligátny okruh okolo plies. Vôbec nám nevedí, že pri tom použijeme i dáždniky.

Najvyšší kopec miništátu Andora sme absolvovali z Arinsalu štandardnou trasou okolo chaty ComaPedrosa, nakoľko o ponúknutú možnosť absolvovať výstup formou dvojčľovky (po zostupe z Pica de Estats) z chaty Valferera so zostupom do Arinsalu, (z ohľadom na neistú predpoveď počasia na tieto dni) nik neprejavil záujem. Zabavovalo sa pod chatou ComaPedrosa a nočný lejak ukázal, kde sú slabiny našich stanov – všetky premokli. Nakoniec sa predsa len ráno vyčasil, výstup sa podaril a tak spokojní (i keď s odložením odchodu o 2 hod) cez platený tunel Envalira opúšťame Andoru a sme vo F.

V Port Puymores (vzhľadom na naše 2 hod meškanie) overujeme možnosť výstupu na Pic CARLIT 2921 (kopec s najvyšším výhľadom v Katalánsku) už odtiaľto, dolinou okolo jazera Laced.. Informácie sú pozitívne – volíme výstup odtiaľto, čím „zlikvidujeme“ meškanie. Ešte za svetla vystúpame ku priehradnému múru do 2000m a zabavujeme. Noc je chladná. Ešte za tmy nastupujeme na výstupovú trasu a tak nečudo, že prví „zakufujú“. Nakoniec vrchol je náš, neskôr i pôsobivé výhľady. Sme spokojní, pokocháme sa, nafotografujeme okolité hory, a niektorí videli prvýkrát v živote aj vidmo. Počas zostupu zoberieme bivačkové veci a podľho ku autobusu. Na varenie teraz niet času, lebo už o 12:00 sa začneme presúvať do Casteil - Abaja S. Martin .

Od 14:30 máme dosť času na navarenie si, nabalenie sa a s bivačovou výbavou začíname výstup nie odporúčanou dlhšou trasou cez chatu Mariales, ale strmo stúpame najprv po úzkej a strmej betónovej cestičke ku najstaršiemu klášturu v Katalánsku St. Martin a potom už len chodníkom ale stále veľmi strmo hore pod Pic CANIGO 2784m, národnou to horou Katalánov (to čo je pre Slovákov Kriváň). Neskôr zabavujeme a zajtra sa budeme vracat' rovnakou trasou, takže ráno tu zanecháme bivačkové potreby a pri zostupe ich zoberieme. Na vrchol je to ďaleko, a záverečný úsek je i technicky náročný. Výhľady úchvatné, pocit spokojnosti maximálny. Uvedomujeme si, že stanovené hlavné ciele cesty sa týmto výstupom zavřšili. Je to dobrý pocit, a tak už len bezpečne dole, ku nášmu „domu na kolesách“. Rýchlovka pri záverečnom varení a o 15:00 už smerujeme z hôr dole, dole až ku hladine mora. Jeho teplotu si vyskúšame omočením sa (bolo chladné) na pláži Carnot neďaleko Montpellieru. O 21:00 pokračujeme domov len s POV 9hod v historickom meste Chalon, potom už len s minimálnymi BP až na hranicu D/CZ v Rozvadove, kde strávime ostatný 9hod POV. Uložíme sa ako kto a kde. Nad ráno nás prebudí drobný dážď a tak improvizujeme s prístreškami. Potom už len cesta okolo plne, prahy, (vyložíme Tomáša, ktorý si „od radosti“ že je v Prahe v autobuse nechal aj mobil a doklady... . Nakoniec sme všetci zostávajúci účastníci o 16:30 v Trenčíne.

Cesta trvala 10 dní, merala 4606 km, vykonaná bola autobusom typu OTOKAR 26m s vodičom Jozefom, ktorý sa nakoniec „umúdril“ a snažil sa dodržiavať pravidlá spolupráce a ďakujeme mu, že nás doviezol domov v poriadku.:

Cestu absolvovali: Balek P., Ballo M., Belhadj M., Bugajdová D., Čiap M., Fábryová M., Chmúrna D., Jenčík J., Kiššová B., Kleskeň M., Kleskeň T., Kudjová M., Ladňáková J., Lešniak M., Loduha L., Loduha M., Mazalová B., Murrayová Z., Srdoš P., Stollmann A., Šluch J., Tarana J., Taranová I.. (+ Petrinec ako VZC) (24+VZC)